

Het MIMA predikt de revolte

Het Brusselse museum langs het kanaal vertelt het verhaal van de jaren 1968-1973 aan de hand van een reeks protestaffiches waarvoor het museum uit een rijke privécollectie kon putten.

Hoe meer chaos, desorganisatie en contestatie de samenleving kent, hoe beter de affichekunst. Een officieel erkend principe is dat niet, maar wel onze conclusie na een bezoek aan *Get Up Stand Up*, een tentoonstelling met als ondertitel *De stem van de mensen vóór Twitter? De protestaffiche in mei 1968*.

De vermelding van het geliefde communicatiekanaal van Donald Trump is niet zomaar een gemakkelijke publiekstrekker, maar verwijst naar de realiteit van die periode: toen in mei 1968 de gebeurtenissen in Frankrijk losbarstten, controleerde de regering van de Gaulle de radio en televisie en gebruikten de tegenstanders de affiche als middel om te mobiliseren. Door de opkomst van de zeefdruk konden ze sneller en gemakkelijker slogans drukken dan met de lithografie, of ze kalkten de slogans rechtstreeks op de muren, zoals de beroemde *Nous sommes tous des juifs et des Allemands* – een slogan die naar Daniel Cohn-Bendit verwees en die sindsdien haar plaats in de geschiedenisboekjes gekregen heeft. De geschiedenis had op dat mo-

ment ook nog de handen vol met de internationale tegenstand tegen de Vietnamoorlog: in de Verenigde Staten, die zich in het oog van de storm bevonden, leidden die protesten tot een indrukwekkende visuele productie, die artistiek bovendien op een hoger niveau stond dan de Franse, vooral wanneer het erop aan kwam om Nixon (die omwille van de Watergate-affaire later zou aftreden als president) op de korrel te nemen.

De affiches die in het Mima hangen, komen uit de collectie van de Fransman Michaël Lellouche en schetsen een beeld van die jaren van protest tot in het midden van de jaren 1970. De affiches komen uit verschillende landen (van Chili tot Duitsland) en snijden verschillende thema's aan: milieu, feminisme, economische ongelijkheid, bedreigde minderheden. De affiches reageerden in hun tijd op wrevels die vreemd genoeg nauwelijks verschillen van hedendaagse bekommernissen. Heel herkenbaar dus, toch voelt het een beetje vreemd aan dat je in de wereld van de contestatie ondergedompeld wordt in een museum dat door de Natio-

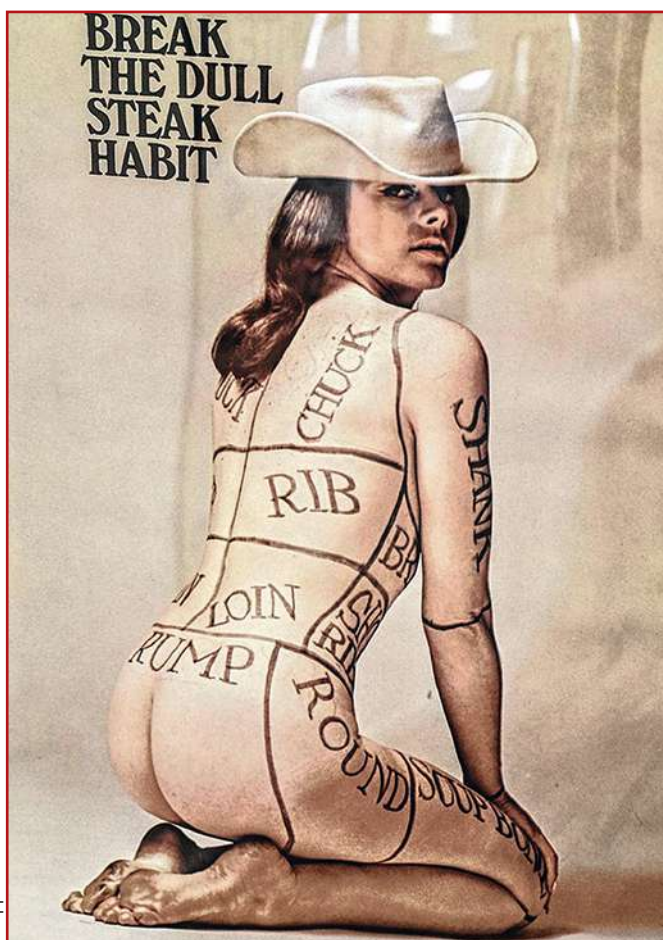
Philippe Cornet

Philippe Cornet

Philippe Cornet

nale Loterij of een Frans-Belgische bank ondersteund wordt. Dat was in 1968 ondenkbaar ...

Tot 30 september in het Mima in Brussel,
www.mimamuseum.eu